

ПИСЬМ

ОСЛАВИЈА

ГОД. VII

за 1981 година изнесува 850.— динари, а за странство 500.— динари. Редакција Бранкова улица бр. 18—20. — Телефон: Редакција 28-838, Администрација 26-276 Продавно одделение 22-619, Сметководство 27-895, Експедиција 21-251.

На чело на главните управн се директори, кои ги
именува и разрешува Президиумот по предлог од
Претседателот на Р.

Н С Г

На чело на главните дирекции се директори кои ги именува и разрешува Президиумот по предлог од Претседателот на Владата.

2) Советот за законодавство и изградба на народната власт го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови министри и други лица определени од Владата.

Советот за наука и култура го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови претседателите на републичките совети за просвета и култура.

Советот за народно здравје и социјална политика го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови претседателите на републичките совети за народно здравје и социјална политика.

Стопанскиот совет го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови претседателите на Советот за енергетика и екстрактивна индустрија, на Советот за машиноградба, на Советот за градежни работи, на Советот за селско стопанство и шумарство, на Советот за промет со стоки и на Советот за саобраќај и врски. Министерот на финансите на ФНРЈ, Министерот на надворешната трговија на ФНРЈ, Директорот на Главната управа за план и Заменникот на Министерот на народната одбрана.

Советот за енергетика и екстрактивна индустрија го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови претседателите на републичките совети за енергетика и екстрактивна индустрија.

Советот за машиноградба го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови министрите на владите на народните републики надлежни за работите на машиноградба.

Советот за преработувачка индустрија го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови претседателите на републичките совети за преработувачка индустрија.

Советот за градежни работи го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови претседателите на републичките совети за градежни и комунални работи.

Советот за селско стопанство и шумарство го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови претседателите на републичките совети за селско стопанство и шумарство.

Советот за промет со стоки го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови Директорот на Главната управа за туризам и угостителство и претседателите на републичките совети за промет со стоки.

Советот за саобраќај и врски го сочинуваат Претседателот на Советот и како членови Министерот на поморството, директорите на Главната дирекција на југословенските железници, на Главната дирекција на речниот саобраќај, на Главната дирекција на Југословенскиот аеро-транспорт и на Главната дирекција на поштите и министрите на саобраќајот и поморството на владите на народните републики.

IV.

Советот во определената гранка на стопанството или во друга област на општествената дејност решава за сите работи од сојузната надлежност што му се ставени со Уставот, со сојузните закони и со прописите на Владата во негова надлежност.

Советот решава во седница за правилниците, наредбата и за други општи прописи за кои е надлежен, како и за прописите што ги предлага на Владата. Покрај тоа советот во седница решава за утврдувањето на предлозите на предметите и на предлозите на план, за општите смерници во поглед на остварувањето на дејноста во својата гранка на стопанството или во областа на општествените дејности, за други начелни прашања што се однесуваат на таа гранка на стопанството или област на општествената дејност, како и за поништувањето и укинувањето на актите од соодветниот републички совет што се во спротивност со сојузните прописи што постоат.

Претседателот на Советот претседава на седниците на советот, ги спроведува и извршува заклучоците на советот, донесува општи прописи врз основа на овластувања од законите, од прописите на Владата и на советот; превзема мерки за извршување прописите на повисоките органи, ја координира работата на главните управи и на други установи во состав на советот, донесува решенија во административна поставка и решава во втор степен по жалбите против решенијата на директорите на главните управи, ги донесува согласно со прописите што постоат сите решенија за службеничките односи и врши други права определени со законите и со прописите на Владата, а Претседателот на Советот за саобраќај и врски ги поништува, укинува и менува актите на директорите на главните дирекции што се во спротивност со законите и со други прописи како и со заклучоците на советот.

Главните управи ги вршат сите работи од сојузната надлежност во определената гранка на стопанството, односно во областа на определените стопански дејности, доколку тие работи не се ставени по ставот прв и втор или со одделни прописи во надлежност на самиот совет, а особено ги вршат овие работи: издаваат напатствија и наредби за работење на подрачните органи врз основа на законите, прописите на Владата и на советот; организираат, водат евиденција и го проверуваат извршувањето на планот; превземаат мерки за да се обезбеди извршувањето на планот и донесуваат решенија во прв и втор степен во административната поставка. Директорот на главната управа за својата работа му одговара на советот.

Советот како планско-контролен и координативен орган врши во однос на главните дирекции определени плански, контролни и други управни работи, согласно со одредбите од Основниот закон за управување со државните, стопански претпријатија и со повисоките стопански здруженија од страна на работните колективи, и со други прописи.

V.

Овој указ влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

У. бр. 509

6 април 1951 година

Белград

Президиум на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија

Секретар,

Миле Перунички, с. р.

Претседател,

др. Иван Рибар, с. р.

186.

Врз основа на точ. 6 и точ. 13 на членот 74 од Уставот на ФНРЈ, а по предлог од Претседателот на Владата на ФНРЈ, Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ издава

У К А З

ЗА РЕКОНСТРУКЦИЈА НА ВЛАДАТА НА ФНРЈ

I.

Се разрешуваат од должност на министри во Владата на ФНРЈ:

Министерот — Претседател на Комитетот за заштита на народното здравје — др. Павле Грегориќ;

Министерот — Претседател на Советот за саобраќај и врски — Божидар Масларкиќ;

Министерот на труд и Министер за новоослободените краишта — Веќеслав Хољевац;

Министерот на железниците — Тодор Вујасиновиќ;

Министерот на поморството — Видко Крстуловиќ;

Министерот на саобраќајот — Влада Зечевиќ

Министерот на поштите — др. Занм Шарац;
 Министерот — Претседател на Комитетот за туризам и угостителство — Станоје Симиќ;
 Министерот — Претседател на Комитетот за водостопанство — др. Васо Чубриловиќ;
 Министерот — Генерален директор за машиноградба — инж. Никола Петровиќ;
 Министерот — Генерален директор за металургија — Вељко Микунковиќ;
 Министерот — Генерален директор за црна металургија — Страхим Гигов;
 Министерот — Генерален директор за производство и преработка на нафта — Милка Миниќ;
 Министерот — Претседател на Стопанскиот совет и Претседател на Сојузната планска комисија — Борис Кидрич, се разрешува од должност на Претседател на Сојузната планска комисија.

II.

Се назначуваат за министри на Владата на ФНРЈ:
 За Министер — Станоје Симиќ;
 За Министер — Влада Зечевиќ;
 За Министер — Претседател на Советот за народно здравје и социјална политика — др. Павле Грегориќ;
 За Министер — Претседател на Советот за саобраќај и врски — Годор Вујасиновиќ;
 За Министер на поморството — Макс Баке

III.

Претседателот на Владата на ФНРЈ ќе го изврши овој Указ.

IV.

Овој указ влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

У. бр. 510

6 април 1951 година

Белград

Президиум на Народната скупштина
 на Федеративна Народна Република Југославија

Секретар,

Претседател,

Миле Перуничиќ, с. р.

др Иван Рибар, с. р.

187.

Врз основа на чл. 40 точ. в) од Законот за Петгодишниот план за развитокот на народното стопанство на Федеративна Народна Република Југославија во годините 1947—1951, Владата на ФНРЈ, по предлог на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНУВАЊАТА И ДОПОЛНУВАЊАТА НА
— ОПШТАТА УРЕДБА ЗА СТИПЕНДИИТЕ

Во општата Уредба за стипендиите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 96/47) со нејзините изменувања и дополнувања („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/48 и бр. 53/49) се вршат изменувања и дополнувања, така пречистениот текст да гласи:

ОПШТА УРЕДБА ЗА СТИПЕНДИИТЕ

Член 1

Со цел на изградба кадрови со потребна школска спрема, ќе се даваат стипендии за редовни студии на универзитетите, високите и вишите школи, на умет-

ничките академи и институти и за научно и стручно усовршување во земјата и во странство, како и за редовно школување во средни школи (гимназии и стручни и уметнички школи).

Член 2

Со цел на пополнување на оружаните сили на ФНРЈ со стручни кадрови, ќе се даваат стипендии за школување во стручни школи, за редовни студии на универзитет, на високи и виши школи и на институти, како и за научно и стручно усовршување во земјата и во странство.

Член 3

Стипендиите се даваат на лица што покажуваат успех во школувањето, а кои поради слаба имотна состојба не се во можност редовно да се школуваат на свој трошок.

При давањето стипендии првенство имаат децата од борците што загинале во Народноослободителната војна и децата што се навоѓаат под старателство.

Член 4

Во средните школи стипендиите можат да се доделуваат само за вишите разреди, и тоа на ученици што имаат барем 14 години, а чии што родители не се во можност да ги издржуваат сами.

На гимназиски ученици можат да им се даваат стипендии само ако ги завршат нижите разреди со одличен успех.

Овие стипендии може да ги дава само министерот на просветата на народната република по предлог од директорот на школата.

Член 5

Едно лице може да прима само една стипендија.

Студенти и ученици на средни школи што примаат стипендија не можат додека се школуваат да бидат во работен (службенички) однос, осем воените лица и лицата од чл. 9 на уредбата.

Учениците на средните школи не можат да примаат стипендија додека се навоѓаат во установи за заштита и воспитание на деца и младина, како и во интернати.

Член 6

Стипендијата се дава за онолку време колку е потребно, според прописите за школувањето, да се заврши школувањето и да се положат завршните испити.

За довршување на школувањето и полагање на завршните испити стипендијата може да се дава и подолго време од предвиденото време во предходниот став. Колку може да биде најдолго тоа време за продолжување на школувањето, ќе определи Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.

Ако не го заврши стипендистот школувањето во пропишаното време, по исклучение и само во оправдан случај може да му се продолжи давањето на стипендијата уште за една година, според напатствијата што ќе ги пропише за тоа Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.

Член 7

Стипендијата се дава (се исплатува) 10 месеци годишно.

Во исклучителни случаи може да се дава и во текот на целата година. Во кои случаи може да се дава стипендија во текот на целата година ќе определи

Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, а решение за тоа во секој конкретен случај донесува тој што ја дава стипендијата.

Член 8

Стипендиите за студии во земјата на факултети, уметнички академии, високи и виши школи изнесуваат од 1.500 до 3.500 динари месечно, а за редовно школување во средни школи од 800 до 2.000 динари месечно.

На стипендист што учи односно што студира во школа која се наоѓа во исто место во кое живееат и неговите родители, и ако со нив живее во заедница, може да му се даде помала стипендија од износите што се предвидени во претходниот став.

Во исклучителни случаи, а особено ако се во прашање стипендисти со фамилија што идат непосредно од државна служба или претпријатие и чии што редовни принадлежности изнесувале повеќе од 3.500 динари месечно, може износот на стипендијата да се зголеми до износот на нивните поранешни редовни принадлежности.

Стипендиите на воените лица не можат да бидат помали од износот на паричните принадлежности од нивната последна положба.

Износот на стипендијата за студирање во странство го определува за секој поодделен случај Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, а износот на стипендијата од чл. 2 на оваа уредба Министерот на народната одбрана.

Поблиски прописи за определување висината на стипендијата во границите на износите од ставот 1 на овој член ќе донесе Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ.

Одредбите на ст. 1 и 2 на овој член не се однесуваат на стипендистите од членот 9.

Член 9

За издршка на учениците во средните стручни школи можат да даваат стипендии стопанските претпријатија кај кои што се на работа тие ученици, најповеќе до висината на заработката која што поради наменето работно време ќе ја изгубат во производството.

Член 10

Ревизијата на дадената стипендија се врши, по правило, на почетокот од секое полугодие, а може да се врши и во текот на школската година.

На стипендистите што не полагаат испити и колоквиуми на време, или неуредно одат на предавања, вежби и семинари, може да им се обустави давањето на стипендија.

Обуставувањето на стипендијата поради неуспех на стипендистите од народните одбори, стопанските претпријатија односно на стопанските здруженија на селанските работни задруги и на општествените организации го врши школата при дополнителна согласност на органот што ја дава стипендијата.

За да се продолжи давањето на стипендијата стипендистот е должен да ги положи предвидените испити и колоквиуми и за тоа да поднесе докази.

Само исклучително и во оправдан случај може тој што ја дава стипендијата да го продолжи давањето на стипендијата уште за еден семестар, со одобрение од министерот на народната република што е надлежен за прашањата од науката и културата односно од просветата, а за сојузните стипендисти со одобрение на Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.

Член 11

Тој што ја дава стипендијата може да бара да се врати износот примен на име стипендијата од стипен-

дистот што ќе ја изгуби стипендијата во текот на школувањето.

Ако се обврзе студентот односно ученикот кој што ќе ја изгуби стипендијата дека ќе го продолжи школувањето без стипендија, нема да се бара да ја врати до тогаш примената стипендија, но должен е и натаму да го известува органот што му ја давал стипендијата за успехот во школувањето. Ако покаже успех во продолжето на школувањето, стипендијата може наново да му се даде, а ако не покаже успех, ќе се повика да ги врати сите износи што ги примил на име стипендијата.

Член 12

Стипендиите, по правило, ги доделуваат школите, а можат да ги доделуваат и народните одбори, стопанските претпријатија односно стопанските здруженија, селанските работни задруги и општествените организации.

Стопанските претпријатија односно стопанските здруженија, селанските работни задруги и општествените организации можат да доделуваат стипендии врз основа на договор и само на терет од средствата со кои располагаат самостојно.

Член 13

Органите што даваат стипендии ги даваат стипендиите според напатствијата од Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, односно според напатствијата од министерот што е надлежен за прашањата од науката и културата односно од просветата, на онаа народна република од која што се дава стипендијата. За случај да не се сложуваат напатствијата, важат напатствијата од Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.

За давање стипендија за студии и усовршување во странство потребно е одобрение од Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.

Член 14

Стипендиите од членот 2 на оваа уредба се доделуваат според напатствијата од Министерот на народната одбрана.

За давањето на овие стипендии за школување, студии или усовршување во странство, потребно е одобрение од Министерот на народната одбрана.

Член 15

Стипендиите се даваат врз основа на конкурс.

Конкурсот го распишуваат школите или органите под чие раководство се наоѓаат школите.

Стопанските претпријатија односно стопанските здруженија, селанските работни задруги и општествените организации можат да распишуваат конкурс за избирање на свои стипендисти, со тоа што избирањето на стипендистите го потврдува управата на школата за која што е избран стипендистот.

Конкурс за давање стипендии од членот 2 на оваа уредба распишува Министерството на народната одбрана.

Член 16

Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ води збирна евиденција на сите стипендисти во Федеративна Народна Република Југославија и го утврдува планот на стипендиите за цела Федеративна Народна Република Југославија, а за стипендистите државјани на Федеративна Народна Република Југославија што студираат во странство и за странски државјани стипендисти на Федеративна Народна Република Југославија води и поименчна евиденција и сешт надзор.

Министерствата на народните републики што се надлежни за прашањата од науката и културата односно од просветата, должни се да водат збирна еви-

денција, а можат да установаат и поименична евиденција на сите стипендисти од територијата на својата народна република и стипендисти од другите народни републики што учат во школи кои се навоѓаат под нивно раководство.

Секој орган што дава стипендија должен е да води поименична евиденција и надзор над успехот и развојот на своите стипендисти.

Школите се должни на стипендистите од народните одбори, од стопанските претпријатија односно од стопанските здруженија, од селанските работни здруженија и од општествените организации да даваат секој семестар потврди потребни за ваква евиденција.

Органите што даваат стипендија должни се да ги дадат сите податоци што се потребни за евиденција на стипендистите на министерството на народната република надлежно за прашањата од науката и културата односно од просветата, како и на народни републики од која што е стипендистот, така и оние во кои што се школува стипендистот, како и Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.

Стипендистите на народните одбори, стопанските претпријатија односно стопанските здруженија, селанските работни здруженија и на општествените организации должни се на крајот од секој семестар да ги известуваат органите што даваат стипендија за положените испити и за успехот во школувањето во минатиот семестар, како и да поднесуваат уверенија за тоа.

Член 17

Потребни средства за давање стипендии должни се да предвидат државните органи и установи во своите предмети на приходи и расходи, а државните стопански претпријатија во своите финансиски планови.

Член 18

Врз основа и во рамките на начелата од оваа уредба Владите на народните републики можат да донесуваат свои прописи за стипендиите.

Член 19

Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ, Министерството на народната одбрана, министерствата на народните републики што се надлежни за прашањата од науката и културата односно од просветата ќе се грижат за правилното применување на одредбите на оваа уредба.

Член 20

Сите стипендии што се дадени пред влегувањето во сила на оваа уредба ќе се сообразат со одредбите на оваа уредба.

Член 21

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

28 март 1951 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за наука и култура,

Родољуб Чолаковиќ, с. р.

188.

Врз основа на членот 137, ставот 2 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии, Комитетот за заштита на народното здравје на Владата на ФНРЈ, во согласност со Комитетот за социјалните грижи на Владата на ФНРЈ, пропишува

НАПАТСТВИЕ ЗА БАЊСКОТО И ЗА КЛИМАТСКОТО ЛЕКУВАЊЕ НА ОСИГУРЕНИЦИТЕ

I. Општи одредби

1. Во смисла на Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии осигурениците можат за случај на болест да ги користат сите бањски и климатски лекувалишта на територијата од Федеративна Народна Република Југославија

Државјаните на ФНРЈ што се запослени во странство, во служба на нашите државни органи, установи и претпријатија, можат да користат бањски и климатски лекувалишта во странство само по претходно одобрение од Комитетот за заштита на народното здравје на Владата на ФНРЈ.

2. Бањско и климатско лекување им одобрува на осигурениците посебна лекарска комисија за бањски и климатски лекувања.

3. За време бањско или климатско лекување осигурениците добиваат бесплатно стан, рана, лекарски преглед, лекови, капење, масажа и друго потребно одгледување и услуги.

Трошоците на бањското или климатското лекување паѓаат на терет на државата и се исплатуваат од кредитите што се предвидени за овие лекувања што ги обезбедуваат министерствата на народното здравје на народните републики секоја година во своите предмети.

4. Бањското лекување, по правило, трае 21 ден, а климатското лекување 30 дена. Ако бара природата на болеста подолго лекување, бањското лекување може да трае најповеќе 28 дена, а климатското лекување најповеќе 42 дена.

На осигурениците што боледуваат од неактивни форми на туберкулоза, а се навоѓаат во определени климатски лекувалишта, одделна лекарска комисија за бањски и климатски лекувања, по предлог на лекарот специјалиста за туберкулоза во лекувалиштата, може да им одобри климатско лекување најповеќе до 90 дена.

По исклучение, министерот на народното здравје на народната република врз основа на решението од одделната лекарска комисија за бањски и климатски лекувања или врз основа на предлог од лекарот од лекувалиштето може да одобри во поодделни случаи и подолго лекување односно продлжување на започнатиот лекување и преку сроковите што се определени по претходните ставови.

II. Повикување, сместување и лекување на осигурениците во бањско и климатско лекувалиште

5. Кога управата на бањското или климатското лекувалиште прими решение од одделната лекарска комисија за бањски и климатски лекувања, го повикува таа осигуреникот преку претпријатието или установата, односно преку поверенството за социјални грижи на надлежниот околински односно градски (реонски) народен одбор, да дојде во лекувалиште на лекување во определен ден. Позивот за лекување мора да биде испратен писмено и на време, како би можел осигуреникот да стаса во лекувалиштето и да започне со лекувањето во определен ден.

6. При повикувањето на лекување, управата на лекувалиштето ќе ги повикува осигурениците по овој ред:

1) осигурениците за кои одделната лекарска комисија за бањски и климатски лекувања ќе утврди потреба на хитно лекување;

2) осигурениците што се запослени на работи кои по прописите за социјалното осигурување се сметаат како особено тешки или штетни по здравјето;

3) другите активни работници и службеници;

4) уживателите на пензии и членовите на фамилиите на осигурениците.

Повикувањето на осигурениците што довоѓаат во прв ред на првенство, ќе го врши управата на лекувалиштето по редот на приемот на решенијата за испраќањето на лекување.

7. Ако е спречен повиканиот осигуреник кој се наоѓа во работен однос со службено патување или со болест определениот ден да се јави во лекувалиштето на лекување, претпријатието односно установата во која што е запослен должна е за тоа телеграфски да ја извести управата на лекувалиштето, и тоа најдоцна 3 дена пред определениот ден за пријавувањето на лекување. Ако е причината за спреченоста смртен случај во фамилијата на осигуреникот, претпријатието односно установата ќе ја известат за тоа управата на лекувалиштето телеграфски, и тоа до определениот ден за пријавувањето на лекување.

За случај повиканиот осигуреник кој не е во работен однос, да е спречен со болест определениот ден да се пријави во лекувалиштето на лекување, должен е за тоа телеграфски да ја извести управата на лекувалиштето и тоа најдоцна три дена пред денот што е определен за започнувањето на лекувањето. Ако е причината за спреченост смртен случај во фамилијата на осигуреникот, осигуреникот е должен да ја извести за тоа управата на лекувалиштето телеграфски и тоа до определениот ден за започнување на лекувањето.

Осигуреникот е должен со цел да го оправда своето недовоѓање на лекување да и поднесе на управата од лекувалиштето соодветни докази (патни листови за заверен претпис, лекарско уверение, умрлица), во кој случај управата на лекувалиштето е должна наново да го повика на лекување. Ако не го стори осигуреникот тоа управата на лекувалиштето не е должна да го повика наново на лекување.

8. Кога установата односно претпријатието прими позив за бањско или климатско лекување на осигуреникот, должна е на повиканиот осигуреник да му овозможи да замине на лекување навремено.

9. Патните трошкови за заминување и за враќање од лекувалиштето ги исплатуваат:

а) државните, задружните и општествените претпријатија и установи — на осигурениците што се запослени кај нив и на членовите од нивните фамилии;

б) на другите осигуреници — поверенството за социјални грижи на надлежниот околински односно градски (реонски) народен одбор.

10. По пристигањето во бањското или климатското лекувалиште осигуреникот треба да се јави на управата од лекувалиштето, која му обезбедува веднаш стан и прехрана. При доделувањето на стан, управата на лекувалиштето ќе води сметка, на тешки и непокретни болесници да им обезбеди стан во приземје или близу до купатило. Осем тоа, на овие болесници управата на лекувалиштето ќе им обезбеди и потребно болничко одгледување.

11. Пред почетокот на лекувањето управата на лекувалиштето го испраќа осигуреникот на преглед на определен лекар во лекувалиштето.

Лекарот од лекувалиштето должен е да го прегледа осигуреникот и да му определи начин за лекување. Осем тоа тој е должен да го следи текот на лекувањето на осигуреникот и да го контролира при извршувањето на определениот начин за лекување.

Ако лекарот на лекувалиштето најде дека болеста на осигуреникот не е индивидуална за лекување во тоа лекувалиште, тој нема да му допушти на осигуреникот да го започне лекувањето, туку својот наиза и мислење да ги таков осигуреник треба да се испрати на лекување во некое друго природно лекувалиште, или

треба да се врати дома, заедно со решението од посебната лекарска комисија за бањски и климатски лекувања и со првобитниот предлог на лекарот за лекување, ќе го испрати до управата на лекувалиштето.

Ако го предложил лекарот осигуреникот за лекување во друго природно лекувалиште, управата на лекувалиштето должна е веднаш да го испрати осигуреникот во предложеното природно лекувалиште. Ова лекувалиште должно е на таков ситуираник веднаш да му обезбеди сместување.

Возна карта до новото лекувалиште ќе му издаде на осигуреникот во ваков случај поверенството за социјални грижи на најблискиот народен одбор (управата за социјално осигурување) на образложено барање од управата на лекувалиштето.

Ако лекарот на лекувалиштето установи дека на осигуреникот не му е воопшто потребно лекување во природно лекувалиште, управата на лекувалиштето ќе го врати осигуреникот дома а решението од посебната лекарска комисија за бањски и климатски лекувања заедно, со првобитниот предлог од лекарот за лекување ќе го испрати до министерството на народното здравје на народната република со предлог да се испита ова решение.

12. Осигуреникот е должен да се лекува по напатствије од лекарот. Ако утврди лекарот да не се придржува осигуреникот во лекувањето кои дадените напатствија може да и предложи на управата од лекувалиштето да се отпусти таков осигуреник од лекувалиштето. За отпуштањето на таков осигуреник од лекувалиште управата на лекувалиштето веднаш ја известува потребната лекарска комисија за бањски и климатски лекувања која го донела решението за лекување и министерството на народното здравје на народната република.

13. За време на лекувањето во лекувалиштата лекарите се должни да им укажуваат на осигурениците потребна медицинска помош и за случај да се разболат овие и од некои други болести.

Ако му се потребни во текот на лекувањето на осигуреникот лекови, лекарот е должен да му ги пропише на образецот за рецепт за осигуреници. Во случај да нема лекувалиштето аптека, управата на лекувалиштето должна е да им ги обезбеди на осигурениците прописаните лекови.

14. По завршеното лекување лекарот што го прегледал осигуреникот при довоѓањето во лекувалиште должен е наново да го прегледа и успехот или неуспехот на лекувањето да го евидентира и да го забележи во отпуштната листа на осигуреникот.

III. Други одредби

15. За да се обезбеди плански распоред на постелите за потреби на осигурениците од сите народни републики во бањските и климатските лекувалишта, министерствата на народното здравје на народните републики должни се да му стават на располагање на Комитетот за заштита на народното здравје на Владата на ФНРЈ потребен број постели во своите бањски и климатски лекувалишта.

Ако се укаже потреба во текот на сезоната за лекување на осигуреници од поодделни народни републики да се наголеми бројот на постелите во бањските и климатските лекувалишта, министерствата на народното здравје на народните републики, по предлог на Комитетот за заштита на народното здравје на Владата на ФНРЈ, во границите на можностите, ќе настојуваат да го извршат ова наголемување.

16. Посебната лекарска комисија за бањски и климатски лекувања, при одобрувањето на лекувањето и при определувањето на лекувалишта во кои што ќе се лекуваат осигурениците, должна е да се грижи распоредот на осигурениците во лекувалиштата да биде равномерен. Во таа цел министерствата на народното здравје на народните републики должни се навремено да и даваат на посебната лекарска комисија за бањски и климатски лекувања потребни податоци за бројот на постелите што се определени за осигурениците, и тоа за секое лекувалиште одделно.

17. Осигуреник кој без решение на посебна лекарска комисија за бањски и климатски лекувања пристапи на бањско или климатско лекување во лекувалиште на свој трошок, не може по завршеното лекување да бара накнада на сторените трошкови. Исто така, накнада на сторените трошкови не може да бара ни осигуреникот што ќе дојде поради лекување во определено лекувалиште не чекајќи позив за лекување од управата на лекувалиштето.

Ако осигуреникот што е повикан на лекување дојде во лекувалиштето пред определениот ден за започнување на лекувањето, управата на лекувалиштето ќе прими таков осигуреник, ако во лекувалиштето има место. Во случај да нема место во лекувалиштето, на осигуреникот ќе му се признаат патните трошкови, но тој не може да бара накнада на другите трошкови според во лекувалиштето до денот на започнувањето на лекувањето.

18. Управата на бањското или на климатското лекувалиште може да отпушти од лекувалиштето секој осигуреник кој ќе ги прекрши одредбите на куќниот ред на лекувалиштето за чие што кршење во тој куќен ред е предвидена санкција на отпуштање. За ова отпуштање управата на лекувалиштето ќе го извести веднаш претпријатието односно установата на осигуреникот.

19. Управата на бањското или климатското лекувалиште задолжително води книга на евиденции и регистер во кои што ги запишува осигурениците на кои што им е одобрено лекување.

Книгата на евиденцијата има следни рубрики: 1) реден број; 2) презиме и име; 3) занимање; 4) претпријатие — установа или поверенството за социјални грижи преку кое што треба да се повика осигуреникот на лекување; 5) медицински хитни случаи; 6) осигуреници запослени на најтешки работи; 7) работници и службеници; 8) узникатели на пензии и членови на фамилија; 9) дата на одлуката од посебната лекарска комисија за бањски и климатски лекувања; 10) број на дејовите одобрети за лекување; 11) дата на позивот за лекување; 12) провол на лекување од — до; 13) забелешка.

Регистерот ги има овие рубрики: 1) презиме и име; 2) реден број на книгата на евиденција.

Обрасците за повикнување на осигурениците на лекување, за наплата на сметките, за месечните извештаи и за статистичките податоци ги пропишува Комитетот за заштита на народното здравје на Владата на ФНРЈ.

20. Ова напатствие влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 515

30 март 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Комитетот за заштита
на народното здравје,
др. Павле Грегориќ, с. р.

189.

Врз основа на чл. 85 од Уставот на ФНРЈ, а поради применување на Решението за категоризацијата на јавните патишта („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 2/51), во согласност со Претседателот на Сојузната планска комисија, пропишувам

НАПАТСТВИЕ ЗА ПРИМЕНУВАЊЕ ВРЕМЕНИ ТЕХНИЧКИ ПРОПИСИ ЗА ПРОЕКТИРАЊЕ ПАТИШТА

1) При градењето и реконструкцијата на патиштата од I ред ќе се применуваат Времените технички прописи за проектирање патишта од 15 јуни 1947 година МЛ бр. 9539 (објавени во „Наше граѓанство“

бр. 3—4) што се однесуваат до патиштата од I класа, без оглед на тежината и густината на просечниот дневен саобраќај.

Исклучително за патиштата од I ред или нивните делници, органот на народната република надлежен за работите на изградбата и на одржувањето на патиштата, имајќи ги пред вид одделните околности а особено тежината и густината на просечниот дневен саобраќај може да определи да се применат времените технички прописи за проектирање патишта што се однесуваат до патиштата од II класа.

2) При градењето и реконструкцијата на патиштата од II, III и IV ред ќе се применуваат времените технички прописи за проектирање патишта што се однесуваат до патиштата од I, II и III класа, а што се определени според тежината и густината на просечниот дневен саобраќај.

Бр. 2313

22 март 1951 година

Белград

Министер на саобраќајот на ФНРЈ,
Влада Зечевиќ, с. р.

Согласен,

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Сојузната планска комисија,

Борис Кидрич, с. р.

ПРИСТАП НА ЈУГОСЛАВИЈА КОН ЗАВРШНИОТ АКТ НА КОНФЕРЕНЦИЈАТА ЗА ОСНИВАЊЕ ОРГАНИЗАЦИЈАТА НА ОБЕДИНЕТИТЕ НАЦИИ ЗА ВОСПИТУВАЊЕ, НАУКА И КУЛТУРА, НАУКА И КУЛТУРА, КОНВЕНЦИЈАТА ЗА ОСНИВАЊЕ ОРГАНИЗАЦИЈАТА НА ОБЕДИНЕТИТЕ НАЦИИ ЗА ВОСПИТУВАЊЕ, НАУКА И КУЛТУРА И ВРЕМЕНИОТ АРАНЖМАН ЗА ОСНИВАЊЕ НА ВРЕМЕНАТА КОМИСИЈА ЗА ВОСПИТУВАЊЕ, НАУКА И КУЛТУРА

Југословенската амбасада во Лондон го известува ова министерство, дека на 31 март 1950 година, е извршено во Лондон дејонирањето на инструментот за пристапот на Федеративна Народна Република Југославија, Завршниот акт на Конференцијата за оснивање Организацијата на Обединетите нации за воспитување, наука и култура, Конвенцијата за оснивање Организацијата на Обединетите нации за воспитување, наука и култура и Времениот аранжман за оснивање на Времената комисија за воспитување, наука и култура, оклучени и потписани во Лондон на 16 ноември 1945 година.

Досега осем Југославија следните државно ги депонирале своите инструменти за ратификација или пристапот: Велика Британија на 20 февруари 1946, Нови Зеланд на 6 март 1946 година, Арабија на 30 април 1946 година, Јужноафричка Унија на 3 јуни 1946 година, Аустралија на 11 јуни 1946 година, Индија на 12 јуни 1946 година, Мексико на 12 јуни 1946 година, Француска на 29 јуни 1946 година, Доминиканска Република на 2 јуни 1946 година, Турција на 6 јули 1946 година, Египат на 16 јули 1946 година, Норвешка на 8 август 1946 година, Канада на 6 септември 1946 година, Кина на 13 септември 1946 година, Данска на 20 септември 1946 година, Обединетите Американски Држави на 30 септември 1946 година, Чехословачка на 5 октомври 1946 година, Бразилија на 14 октомври 1946 година, Либанон на 28 октомври 1946 година, Грција на 4 ноември 1946 година, Полска на 6 ноември 1946 година, Боливија на 13 ноември 1946 година, Сирија на 16 ноември 1946 година, Хаити на 18 ноември 1946 година, Перу на 21 ноември 1946 година, Филипини на 21 ноември 1946 година, Венецуела на 25 ноември 1946 година, Белгија на 29 ноември 1946 година, Холандија на 1 јануари 1947 година, Еквадор на 22 ја-

нуари 1947 година, Либерија на 6 март 1947 година, Куба на 29 август 1947 година, Луксембург на 27 октомври 1947 година, Колумбија на 31 октомври 1947 година, Урувај на 8 ноември 1947 година, Хондурас на 16 декември 1947 година, Италија на 27 јануари 1948 година, Салвадор на 28 април 1948 година, Авганистан на 4 мај 1948 година, Австрија на 13 август 1948 година, Иран на 6 септември 1948 година, Мафарска на 14 септември 1948 година, Аргентина на 15 септември 1948 година, Ирак на 21 октомври 1948 година, Тајланд на 1 јануари 1949 година, Швајцарска на 28 јануари 1949 година, Бурма на 27 јуни 1949 година, Монако на 6 јули 1949 година, Пакистан на 14 септември 1949 година, Израел на 16 септември 1949 година, Џејлон на 14 ноември 1949 година, Коста Рика на 15 мај 1950 година, Јордан на 14 јуни 1950 година, Кореја на 14 јуни 1950 година.

Бр. 42786. — Од Министерството на надворешните работи, Белград, 12 март 1951 година.

ОТКАЗ НА КОНВЕНЦИЈАТА ЗА МЕЃУНАРОДНАТА УНИЈА ЗА ПОМОШТ ОД СТРАНА НА НОВИ ЗЕЛАНД

Генералниот секретаријат на Обединетите нации со своето писмо од 12 септември 1950 година го известил Министерството на надворешните работи на Федеративна Народна Република Југославија, дека на 2 август 1950 година Нови Зеланд ја откажа Конвенцијата за Меѓународната Унија за помошт, потпишана во Женева на 12 јули 1927 година.

Конвенцијата за Меѓународната Унија за помошт ја ратификувала Краљевина Југославија на 28 август 1931 година и таа е објавена во „Службените новине“ бр. 233 од 7 октомври 1931 година.

Бр. 43728. — Од Министерството на надворешните работи, Белград, 23 март 1951 година.

СООПШТЕНИЕ НА ЕКВАДОР ВО ВРСКА СО КОНВЕНЦИЈАТА ЗА СПРЕЧУВАЊЕ И КАЗНУВАЊЕ ЗЛОЧИНОТ НА ГЕНОЦИД

Генералниот секретаријат на Обединетите нации со своето писмо од 5 февруари 1951 година го известил Министерството на надворешните работи на Федеративна Народна Република Југославија дека Еквадорската влада известил да не ги прифаќа резервите на чл. IX и XII содржани во инструментот за пристапот на Румунија и Полска кон Конвенцијата за спречување и казнување злочинот на геноцид, склучена и потпишана во Париз на 9 декември 1948 година.

Југословенскиот ратификационен инструмент на оваа Конвенција е депониран на 29 август 1950 година, а таа е објавена во „Службениот весник на Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ“ бр. 2 од 15 јули 1950 година.

Бр. 43524. — Од Министерството на надворешните работи, Белград, 22 март 1951 година.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

НА ПРЕЗИДИУМОТ НА НАРОДНАТА СКУПШТИНА НА ФНРЈ

„Службен весник на Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ“ во бројот 5 од 1 март 1951 година објавува:

Укази за одликувањата бр. 11/51, 253/51, 149—151/50, и 166/50;

Записници на седниците на Сојузното веќе и на Веќето на народите и на заедничките седници на Народната скупштина на ФНРЈ од III редовно заседание од второто свикување (25—27 февруари 1951 година).

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине“ во бројот 4 од 28 февруари 1951 година објавува:

Правилник за доприносот на фондот на раководството и за фондот за слободно располагање од остварената пазарна добивка на државните угостителски претпријатија под стопанска управа на републичките и локалните органи;

Решение за занаетите во кои што се воведува живот државен мајстор на занает;

Решение за определување стопанските дејности што се сметаат како куќна радност;

Решение за оквирните стопи на режијата за поодделни видови и категории угостителски дуќани на државните угостителски претпријатија под управа на републичките и локалните органи.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

„Службени лист Народне Републике Црне Горе“ во бројот 5 од 28 февруари 1951 година објавува:

Указ за административно-територијалните промени; Закон за државниот буџет на НР Црна Гора за 1951 година;

Предлог на законот за државната завршна сметка на Народна Република Црна Гора за 1949 година;

Решение за оснивање Станица за трансфузија на крв.

СОДРЖАЈ:

	Страна
185. Указ за реорганизација на Владата на Федеративна Народна Република Југославија	289
186. Указ за реконструкција на Владата на ФНРЈ	290
187. Уредба за изменувањата и дополнувањата на Општата уредба за стипендиите — — — — —	291
188. Напатствие за бањско и климатско лекување на осигуревниците — — — — —	293
189. Напатствие за применување Времениите технички прописи за проектовање на патништа — — — — —	295
Пристап на Југославија кон завршниот акт на Конференцијата за оснивање на Организацијата на Обединетите нации за воспитание, наука и култура, на Конвенцијата за оснивање на Организацијата на Обединетите нации за воспитание, наука и култура на Приременниот аранжман за оснивање на Приремената комисија за воспитание, наука и култура — — — — —	295
Отказ на Конвенцијата за Меѓународната унија за помошт од страна на Нови Зеланд — — — — —	296
Соопштение на Еквадор во врска со Конвенцијата за спречување и казнување злочинот на геноцид — — — — —	296